

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **O. M.**
státní příslušnost: X
bytem X
zastoupený advokátkou Marií Kurkovou
sídlem Školní 10, Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2023, č. j. OAM-36949-16/DP-2022,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky zamítlo žádost žalobce o prodloužení

doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. 30 T 13/2021, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobce byl odsouzen k peněžitému trestu v celkové výměře 50 000 Kč a byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců.
4. Uvedený přečin spáchal žalobce tím, že řídil motorové vozidlo, kdy provedenými orientačními dechovými zkouškami byla v jeho dechu zjištěna hodnota minimálně 2,14 promile alkoholu a současně projevoval příznaky ovlivnění alkoholem. Dle výsledku následného vyšetření měl v danou chvíli 2,35 g/kg alkoholu v moči a podle ošetřujícího lékaře jevil známky požití alkoholu, kdy měl překrvené spojivky, zpomalenou reakci zornic apod.
5. Z výpisu z evidence rejstříku trestů dále vyplývá, že peněžitý trest žalobce uhradil a od výkonu trestu zákazu činnosti bylo podmíněně upuštěno dne 10. 5. 2022 se zkušební dobou do 10. 1. 2024.
6. Dne 7. 9. 2022 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které mu bylo vydáno za účelem podnikání.
7. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce navrhl přerušit řízení o jeho žádosti do ukončení jeho zkušební doby (tj. do 10. 1. 2024). Usnesením ze dne 20. 2. 2023 žalovaný návrhu žalobce nevyhověl a řízení nepřerušil. Žalovaný uvedl, že na žalobce nelze nahlížet jako na bezúhonného, neboť se nachází ve zkušební době. Až do dne 10. 1. 2024 nelze postavit na jisto, že se žalobce osvědčil. Přerušení řízení by bylo v rozporu se základními zásadami správního řízení.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítl. Žalovaný konstatoval, že jsou dány důvody pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu a toto odsouzení nebylo dosud zahlazeno.
9. Žalovaný uvedl, že žalobce nemá na území České republiky žádného rodinného příslušníka. Na území České republiky sice pobývá od roku 2005, nicméně v zemi původu má svou rodinu a také ze smlouvy o nájmu bytu vyplývá, že žalobce pobývá v bytě sám. Doplnil, že žalobce jako státní příslušník Ukrajiny má možnost pobývat na území schengenského prostoru, a tedy i na území České republiky, až 90 dnů bez víza. Navíc Česká republika v současné době občanům Ukrajiny uděluje dlouhodobá víza za účelem strpění pobytu na území.
10. K argumentaci žalobce žalovaný dodal, že v současné době nelze na něj pohlížet jako na bezúhonného, neboť se stále nachází ve zkušební době, která ještě neuplynula, i přesto, že dne 10. 5. 2022 bylo podmíněně upuštěno od výkonu trestu.

II. Obsah žaloby

11. Žalobce namítá, že v případě peněžitého trestu platí fikce neodsouzení jeho zaplacením. V případě trestu zákazu činnosti platí fikce neodsouzení jeho výkonem, resp. osvědčením ve zkušební době podmíněného upuštění od zbytku tohoto trestu, a to zpětně ke dni podmíněného upuštění. Peněžitý trest vykonal, a proto ve vztahu k tomuto trestu začala platit fikce neodsouzení. Ohledně trestu zákazu činnosti v současné době běží zkušební doba, po uplynutí které bude soud vyslovovat osvědčení. Pokud soud vysloví, že žalobce se ve zkušební době osvědčil, bude se mít za to, že trest zákazu činnosti byl žalobcem vykonán dnem 10. 5. 2022. Usnesení soudu o zahlazení odsouzení bude mít zpětný účinek na bezúhonnost žalobce. Žalobce připomíná, že rejstřík trestů pouze deklaruje určité skutečnosti a změny tam provedené nemají konstitutivní povahu, nýbrž povahu deklaratorní. Žalobce míní, že správní orgán nemohl posoudit otázku jeho bezúhonnosti, jelikož nevěděl, jaké stanovisko (osvědčení) vydá soud po uplynutí zkušební doby upuštění od výkonu trestu zákazu řízení motorových vozidel.
12. S ohledem na výše uvedené žalobce požádal o přerušení správního řízení do doby vyjasnění předběžné otázky, zda výmaz záznamu z rejstříku trestů nebude proveden s právními účinky ke dni 10. 5. 2022. Žádosti o přerušení řízení však žalovaný nevyhověl, čímž se dopustil vady řízení, jež mohla mít za následek nesprávnost rozhodnutí. Nelze totiž vydávat rozhodnutí ve věci na základě nejistého právního stavu, když je zcela zřejmé, že tento právní stav může doznat změn.
13. Žalobce dále nesouhlasí s posouzením zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce se domnívá, že v jeho případě převáží soukromý zájem na zachování patnáctiletého života na území České republiky nad veřejným zájmem spočívajícím v neprodloužení jeho povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu trestní nezachovalosti. Žalobce podotýká, že spáchal trestný čin nízkého stupně společenské nebezpečnosti, nikomu neublížil na zdraví ani nezpůsobil jiné závažné a trvalé následky. Šlo o ojedinělý exces v jeho řádném životě, čemuž odpovídá nízký uložený trest, který měl výchovný efekt. Od spáchání trestního činu žalobcem navíc uplynuly více než dva roky, po které žalobce žil na území České republiky řádným životem. Tyto skutečnosti výrazně oslabují tvrzení žalovaného o aktuálním nebezpečí hrozícím od žalobce. Žalobce zde má stabilní příjem z podnikání a ze svého podnikání rovněž živí svou rodinu, která pobývá na Ukrajině. Nadto zamítnutí žádosti znamená ve svém důsledku pro žalobce nutnost vycestovat na Ukrajinu, kde nyní probíhá válka. Za současné bezpečnostní situace na Ukrajině důsledek tohoto rozhodnutí není zjevně přiměřený jeho důvodu.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s argumentací žalobce nesouhlasí. Žalobce sice vykonal jemu uložený peněžitý trest, ovšem zkušební doba podmíněného upuštění od výkonu zákazu řízení motorových vozidel mu uplyne až dne 10. 1. 2024. Ministerstvo tak nemuselo přerušovat řízení o žádosti a čekat na rozhodnutí trestního soudu o zahlazení trestného činu žalobce. Žalovaný odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 51 A 27/2022 – 39 (dále jen „rozsudek sp. zn. 51 A 27/2022“).
15. Žalovaný uvádí, že žalobce se v České republice nachází bez své rodiny. Žalobce zde nemá ani žádné jiné příbuzné a nevlastní zde ani žádnou nemovitost. Zásah do soukromého a rodinného života žalobce případným vycestováním na Ukrajinu nebude žádný, snad jen co se týká ekonomické roviny, ovšem ministerstvu vnitra není známo, že by nemohl podnikat, popřípadě být zaměstnaný na území svého domovského státu. Stávající situaci si navíc

privodil žalobce sám a je jen dílem šťastné náhody, že nezpůsobil žádnou závažnou nehodu s následkem poškození cizího majetku nebo dokonce na zdraví. Ministerstvo si je vědomo válečného konfliktu na území Ukrajiny, proto žalobce může požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

16. K závažnosti a společenské škodlivosti trestného činu žalobce žalovaný uvádí, že nemůže být pochyb o tom, že byl naplněn základní zákonný předpoklad pro zamítnutí žalobcovy žádosti z důvodu, že spáchal úmyslný trestný čin. Za takových okolností obecně Ministerstvo vnitra nemá další prostor pro uvážení, zda žádost o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu zamítnout či ji vyhovět. Trestný čin, kterého se žalobce dopustil, považuje žalovaný za závažný.

IV. Replika žalobce

17. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného zopakoval, že pokud ve zkušební době (tj. do 10. 1. 2024) nebude z jeho strany porušen trestní zákoník, vydá soud ve vztahu k trestu zákazu činnosti osvědčení a dojde k naplnění podmínek § 91 odst. 3 trestního zákoníku a žalobce bude považován za bezúhonného již ode dne 10. 5. 2022. Rozsudek sp. zn. 51 A 27/2022 žalobce považuje za nerelevantní. V tomto případě k okamžiku vydání rozhodnutí nebylo soudem ještě rozhodnuto o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, a proto fikce neodsouzení nemohla ke dni vydání správního rozhodnutí nastat (a to ani zpětně). Naproti tomu u žalobce bylo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel již pravomocně podmíněně upuštěno dnem 10. 5. 2022 a k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí byla tato skutečnost žalovanému známa, jakož i to, že fikce neodsouzení žalobce může nastat zpětně ke dni 10. 5. 2022. Pokud k této skutečnosti při svém rozhodování žalovaný nepřihlédl, dopustil se vady řízení.

V. Rozsudek ze dne 31. 5. 2023

18. Rozsudkem ze dne 31. 5. 2023, č. j. 14 A 30/2023 – 49, městský soud zrušil napadené rozhodnutí a přikázal žalovanému, aby žalobci uhradil náklady řízení. Soud shledal nepřiměřenost napadeného rozhodnutí z hlediska jeho dopadů do soukromého a rodinného života žalobce. Soud považoval za zásadní délku života žalobce na území České republiky a skutečnost, že žalobce na území České republiky zajišťuje ekonomickou obživu nejenom pro sebe, ale též pro celou rodinu. Tyto skutečnosti převáží nad závažností narušení veřejného pořádku.

VI. Rozsudek Nejvyššího správního soudu

19. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 Azs 148/2023 – 25, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Kasační soud konstatoval, že žalovaný by se souladem svého rozhodnutí s čl. 8 Úmluvy musel zabývat až ke konkrétní námitce žalobce, který ale žádnou námitku stran zásahu do svého soukromého a rodinného života v průběhu správního řízení nevznesl. A není významné, že proti prvostupňovému rozhodnutí nemohl podat odvolání. Vzhledem k absenci výslovné a konkrétní námitky žalobce proto považoval Nejvyšší správní soud posouzení přiměřenosti za zcela dostačující, jakož i správné a ztotožnil se s ním. Kasační soud uvedl, že v projednávané věci převáží veřejný zájem na tom, aby na území České republiky nepobývali cizinci páchající trestnou činností, nad individuálním zájmem žalobce,

který kromě rodiny na Ukrajině žádné skutečnosti stran svého soukromého a rodinného života neuvedl a z ničeho ani nevyplývají.

VII. Další podání účastníků řízení

20. Po vrácení věci dal soud vyzvat účastníky, aby se k věci vyjádřili, jestliže to považují za potřebné.
21. Žalobce soudu zaslal výpis z evidence rejstříku trestu ze dne 3. 4. 2024, v němž již není evidován žádný spáchaný trestný čin. Žalobce zopakoval, že peněžitý trest zaplatil dne 19. 4. 2021, a proto se na něj hledělo jakoby nebyl odsouzen již ode dne 19. 4. 2021. Navíc dne 18. 3. 2024 vyslovil Obvodní soud pro Prahu 5, že se žalobce ve zkušební době podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti osvědčil, a proto se má za to, že trest zákazu řízení motorových vozidel byl žalobcem vykonán dnem 10. 5. 2022.
22. Žalovaný k věci uvedl, že žalobce je aktuálně držitelem dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území uděleného dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. K nyní vedenému řízení žalovaný nic nového neuvedl.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

23. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
24. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení takovýto postup akceptovali.
25. Soud předesílá, že neshledal důvod se jakkoli odchýlit od dříve vyslovených názorů v té části žalobních námitek, které považoval za nedůvodné již v původním rozsudku ze dne 31. 5. 2023. Při posouzení přiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí pak soud plně vyšel z kasačních závěrů Nejvyššího správního soudu.
26. Podle § 44 a odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.
27. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
28. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

A. Fikce zahlazení odsouzení

29. Žalobce předně namítá, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnosti, že peněžitý trest ihned uhradil, takže ze zákona došlo k jeho zahlazení, a od výkonu trestu zákazu činnosti bylo podmíněně upuštěno dne 10. 5. 2022 se zkušební dobou do 10. 1. 2024, přičemž pokud se osvědčí, bude se mít za to, že trest zákazu činnosti byl žalobcem vykonán dnem 10. 5. 2022. Soud však argumentaci žalobce nepřisvědčil.
30. Soud nepopírá, že podle § 91 odst. 3 trestního zákoníku platí, že vyslovil-li soud, že se podmíněně propuštěný nebo odsouzený, u něhož se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, osvědčil, má se za to, že trest byl vykonán dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, že se podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti.

Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že do uplynutí zkušební doby je na takovouto osobu nadále hleděno jako na pachatele trestné činnosti. Jestliže ke dni vydání napadeného rozhodnutí doposud neuběhla soudem stanovená zkušební doba, během níž bylo podmíněně upuštěno od výkonu žalobcova trestu zákazu činnosti, nezbylo žalovanému než k předchozímu trestu žalobce přihlédnout, neboť na něj nebylo možno nahlížet jako na osobu, jejíž trestná činnost byla zahlazena. Soud souhlasí se žalovaným, že ke dni jeho rozhodování nebylo postaveno na jisto, zda se žalobce osvědčí, a již z toho důvodu nebylo možno zohlednit, že bylo podmíněně upuštěno od výkonu uloženého trestu zákazu činnosti. Žalovaný rozhodoval na základě aktuálně zjištěného skutkového stavu, přičemž z výpisu z rejstříku trestů jednoznačně vyplývalo, že žalobce spáchal shora specifikovanou trestnou činnost.

31. Na uvedeném nemůže nic změnit ani skutečnost, že ke dni rozhodování soudu již obvodní soud rozhodl, že se žalobce osvědčil. V souladu s § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud tedy nemůže přihlédnout ke skutečnosti, že po vydání napadeného rozhodnutí obvodní soud rozhodl, že se žalobce osvědčil, neboť stále platí, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo možno na žalobce hledět jako na bezúhonného.
32. Soud se rovněž ztotožnil se závěry rozsudku sp. zn. 51 A 27/2022, v němž krajský soud považoval za zásadní, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí trest zákazu činnosti nevykonal (§ 74 odst. 2 trestního zákoníku) ani se k tomuto dni nemělo za to, že trest vykonal v důsledku osvědčení se ve zkušební době podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (§ 91 odst. 3 trestního zákoníku). Jakkoli některé okolnosti věci nejsou totožné jako v nyní posuzovaném případě, považuje soud za zásadní závěr krajského soudu, že klíčovou okolností je skutečnost, zdali ke dni rozhodování správního orgánu lze bez dalšího konstatovat, že se cizinec páchající v minulosti trestnou činností osvědčil či nikoli. Jestliže ke dni vydání napadeného rozhodnutí nenastala fikce neodsouzení, vycházel žalovaný v době svého rozhodování správně z toho, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
33. Žalovaný zároveň dle soudu nepochybil, pokud nevyhověl žádosti žalobce a na základě žalobcem předestíraných skutečností řízení nepřerušil.
34. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce. Institut předběžné otázky je upraven v § 57 správního řádu, dle kterého se postupuje tehdy, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Pro nyní vedené řízení však nebylo možno seznat existenci jakékoli předběžné otázky, neboť v době rozhodování žalovaného bylo rozhodnuto o tom, zda žalobce spáchal trestnou činnost či nikoli. Na žalobce bylo nadále nahlíženo jako na pachatele trestné činnosti, neboť dosud neuběhla jemu stanovená zkušební doba, během které mohl ověřit, že se osvědčil. V budoucnu (nikoli jistě) nastalý moment nemůže představovat okolnost, která by způsobila, že nebylo postaveno na jisto, zda v době rozhodování žalovaného bylo možno na žalobce nahlížet jako osobu, u níž by se uplatnila fikce neodsouzení.
35. Ad absurdum soud uvádí, že při akceptaci argumentace žalobce by mohl každý cizinec, jemuž je při posuzování jeho pobytových záležitostí přičteno k tíži předchozí spáchání trestné činnosti, požadovat, aby žalovaný nerozhodl do doby, než se ze zákona osvědčí či

než soud rozhodne o tom, že se osvědčil. Smyslem zrušení pobytového oprávnění či nevyhovění žádosti o jeho prodloužení z důvodu předchozí trestné činnosti spáchané cizincem je ochrana veřejného pořádku, a proto je nezbytné hodnotit právě ke dni rozhodování, zdali došlo k zahlázení odsouzení či nikoli. Jestliže nastane druhá varianta, není rozhodné, zdali na cizince bude v budoucnu nahlíženo jako na bezúhonného, a to i zpětně ke dni rozhodování správního orgánu. Pro zákonnost rozhodování žalovaného je klíčové, zdali ke dni vydání rozhodnutí byla trestná činnost cizince zahlazena či nikoli. Soud nemůže souhlasit se žalobcovým dovoláváním se možné změny skutkového stavu v budoucnu, neboť pro každé rozhodování je průvodní, že se odehrává v konkrétním čase a za aktuálně platících skutkových okolností. Každá posuzovaná situace může dostat v budoucnu skutkových změn, což však není důvod pro přerušení řízení, jestliže rozhodnou otázku (zda zahlázení trestné činnosti žalobce) lze jednoznačně posoudit.

B. Zásah do soukromého života žalobce

36. K namítanému zásahu do rodinného a soukromého života žalobce soud uvádí následující.
37. Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí zohledňují správní orgány v souladu s § 174a zákona o pobytu cizinců zejména *„závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.“*
38. Smyslem § 174a zákona o pobytu cizinců je, aby případné nesplnění zákonných podmínek pro určité pobytové povolení nemělo nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života cizince, tedy do základního práva chráněného na ústavní i mezinárodní úrovni, a také do života jeho rodinných příslušníků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. 7 Azs 24/2017-29). Povinnost posoudit přiměřenost vydaného rozhodnutí z hlediska jeho dopadů do rodinného a soukromého života je výrazem základního práva na respektování soukromého a rodinného života podle čl. 10 odst. 2 Listiny a čl. 8 Úmluvy, kterou je Česká republika vázána.
39. V případě tohoto žalobního bodu soud odkazuje k závěrům kasačního soudu, kterými je vázán. Nejvyšší správní soud jednoznačně uzavřel, že žalovaný *„nebyl povinen blíže posuzovat dopad napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Zároveň jím provedené posouzení v napadeném rozhodnutí je zcela dostatečné a správné.“* V podrobnostech soud odkazuje soud na odůvodnění kasačního soudu. Žalobní námitka proto není důvodná.

VI. Závěr

40. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.
42. Po zrušení věci byl městský soud povinen rozhodnout rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu (srov. ustanovení § 110 odst. 3 věta třetí s. ř. s.). Žalovaný jako stěžovatel byl v tomto řízení procesně úspěšný, od placení soudních poplatků je však osvobozen podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb.,

o soudních poplatcích; nevznikly mu tedy žádné náklady spojené s placením soudního poplatku za kasační stížnost. Současně městský soud neshledal, že by žalovanému vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné činnosti. Náhradu nákladů za řízení o kasační stížnosti proto žalovanému nepřiznal. Žalobce v řízení o kasační stížnosti úspěch neměl, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 22. dubna 2024

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D.
předseda senátu